

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי
"עץ חיים"

ויקרא

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן י"א - הלכות הכנת הגוף לתפילה, והמקומות שראוי להתפלל, וסדר תפילת היחיד והאשה

מתוך שו"ע המקוצר של מרן הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

כניסת השבת:
17:16

יציאת שבת:
18:22

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

"פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש

פעילויות והפעלות לילדים

"אבות ונכים"

"אמהות ובנות"

עלוני "נחלת אבותינו"

"ותלמוד תורה כנגד כולם"

שיעורי הדף היומי

מידי ערב בשעה 20:00

ברח' גפן 17, באוהל

עם מג"ש דניאל אהרון שליט"א

שיעור תורה לילדים

בשבת בשעה 13:00

בבי"ס מעיין האמונה קומה 2, אלון 9 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א פה מפיק מרגליות - כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן

בבית כנסת "שתילי זיתים"

בשבת | בשעה 13:40

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון

צור קשר: 053-345-3020

NA0546812981@gmail.com

לאמרם בטעמיהם אלא כפי הבנת העניין, מ"מ צריך לדקדק בכל התיבות כמו בספירת מעות, ולכוון פירוש המלות. וכלשכן בפסוק פותח את ידיך וגו' צריך לאמרו בכונה גדולה, וגם יתפלל במחשבתו על מזונותיו ועל מזונות כל ישראל. ומי שלא כיוון בו כלל, אפילו בדיעבד צריך לחזור ולומר פסוק זה בכונה. וטוב לכוון אז גסרן בראשי תיבות של פותח את ידך שהוא פא"י, וסופי תיבות חת"ך, שהוא שם קדוש של פרנסה. והפסוק האחרון של פסוקי דזמרה שהוא כל הנשמה תהלל יה הללויה, נוהגים בשאמי לכפלו, וכן יש שינוי בין השאמי לבלדי בפסוקים שאומרים אחר כך, כאשר נמצא בסידורים. ואומרים אחר זה ויברך דוד וגו' כנגינת נביאים וכתובים, כיון שהם פסוקים בספר דבריהימים. ובשאמי מוסיפים לומר פסוקי אתה הוא י"י לבדך וגו' עד כמו אבן במים עזים. [ויש מהשאמי שנוהגים לומר ויברך וגו' בעמידה, עד אתה הוא י"י האלהים]. ואחר כך אומרים ויושע ושירת הים, ואין נוהגים לעמוד אז (זולת בעת צרה רחמנא לישׁיבן, כדלקמן סימן ק"ב סעיף י"ג), ומתחילים בנגינת השירה מן ויושע עד הלכו ביבשה בתוך הים, וממשיכים ותקח מרים וגו' עד כי אני י"י רופאך, בנגינה פשוטה כשאר פסוקים של תורה [ובשאמי כופלים פסוק י"י ימלך, ומתרגמין אותו, ואינם אומרים פסוקי ותקח מרים]. ועומד חזן בית הכנסת לומר רפאני וישתבח כדלעיל, וכשמסיים יושב. ועומד שליח ציבור ואומר קדיש והיוצר.

ג) בשבת אין אומרים מזמור לתודה, ותמורתו אומרים מזמור שיר ליום השבת. אבל בימים טובים אומרים אותו בבלדי, ואפילו בפסח. ובשאמי אין אומרים אותו גם ביום טוב, אלא מדלגין אז פסוק מזמור שיר ליום השבת, ומתחילים מן טוב להודות ל"י וגו'. אבל ביום טוב של ראש השנה אומרים אותו גם רבים מן השאמי, וכן ביום הכפורים, מפני האמור בו "הריעו" ל"י כל הארץ, ופותחים תחילה טוב להודות וגו'. ובבלדי מוסיפים לומר ביום הכפורים לפני מזמור לתודה, את מזמור שיר ליום השבת גם כשחל בחול, מפני שיום הכפורים נקרא שַׁבַּת שבתון.

הליכות תימא

מי שנתכבד בכוס מחברו

כל הכותבות שסורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשכפלי ולצלם ללא רשות כתיבת מסעריכת העלון

ח) כל אשה חייבת בתפילה, דהיינו לומר בלשונה דברי שבח לבורא עולם, בקשה ותחינה, פעם אחת ביום. ובזמנינו שיוזעות כולן לקרוא, טוב שתאמרנה מתוך הסידור לכל הפחות את ברכות השחר, ותפילת שמונה עשרה שחרית או מנחה (או ערבית). וכן טוב לומר מקרית שמע לכל הפחות את הפסוק שמע ישראל וגו', כדי לקבל עול מלכות שמים. ואף על פי שהן פטורות מברכות התורה ופרשיות הקרבנות וכיוצא בהם, מכל מקום אשה שחפצה לומר אפילו כל נוסח התפילות והברכות כמו האיש, ואפילו תפילת מוסף, רשאית ותבוא עליה ברכה (ובתנאי שלא יתעכבו על ידי זה צרכי בעלה ובני ביתה). ובכלל זה יכולה לומר ברוך שאמר וישתבח וברכות קרית שמע בהזכרת השם. וגם ברכות כגון אשר יצר, והמפיל חבלי שינה, וברכות ברקים ורעמים, וכל כיוצא בזה, יכולה לברך בהזכרת השם אף על פי שהיא פטורה. אבל על מצוות עשה שהזמן גרמא, דעת רבינו הרמב"ם ומרן השו"ע שלא תברך, כגון תקיעת שופר ושיבת סוכה ונטילת לולב וקריאת ההלל, כי אף על פי שיש לה שכר (כדן אינו מצווה ועושה) מכל מקום היאך תאמר "וציונו" והיא אינה מצווה, וכן הוא מנהגינו.

סימן י"ב - הלכות הזמירות

א) ברוך שאמר, היא ברכה שלפני פסוקי דזמרה, הנקראים זמירות. וישתבח, היא ברכה שלאחריהם. ולא יאמר ישתבח, אלא אם כן אמר ברוך שאמר ומקצת זמירות. ומנהג הבלדי (וגם מקצת השאמי) להקדים לברוך שאמר, שבח המהולל לעולם וכו' כדי לעורר הלבבות ולהלהיבם לירוא מלפני מלך הכבוד. וכן מקדימים לישתבח, פסוקי רפאני י"י וארפא וגו' המדברים בענייני הגאולה. וכל זה הוא חזן בית הכנסת (או הגדול שבציבור) בקול רם, כשהוא עומד במקומו (מה שאין שלח ציבור שעומד לפני התיבה כדלקמן סימן י"ג סעיף א'). והמדקדקים אומרים עמו בלחש, אלא שמקדימים בסוף הברכה לפניו לכל הפחות שלוש תיבות כדי שיוכלו לענות אמן אחריו. ובעת אמירת המהולל וברוך שאמר, גם כל הקהל עומדים עמו, אבל ברפאני ובישתבח נשארים הם לישוב. ומנהג השאמי לאחוז בידיהם שתי הציציות שלפניהם בזמן אמירת ברוך שאמר, ובתשלום הברכה מנשקים אותם ומניחים.

ב) ויושבים ואומרים כל הקהל כאחד בקול רם, מזמור לתודה וגו' יהי כבוד וגו' וכל פסוקי דזמרה. וצריך לאמרם בנחת ובנעימה, ולא במרוצה. ואף על פי שאין נוהגין

דבר המערכת

לבקשת רבים,

הענין יום ה'תשפ"ג: חזנים אלהות אברהם? חזנים אצכות אישיות?

נעתה ניתן לתרום לעמותה ותזכור ב:

- סעודה לאברכים
- מזונות ושתיה לברכות באותו היום
- הקדשת שיעור וידאו עם ברכה של הרה"ג משה רצאבי שליט"א, ראש הכולל
- הקדשות ספרים וקניית ספרים נוספים לבית המדרש
- תמיכה בהחזקת אברכים ושאר פעילויות הכולל
- הקדשה בעלון "נחלת אבותינו"

פנו ארבעי איתלר זלזב 053-3453020

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

פרק שלושה עשר - ברירה במנין אחד

בְּכָלִי ולזרקם כלפי מעלה להפריח הפסולת והאוכל חוזר ונופל לכלי, גם אם הוא מחזיק בכלי בידו אחת. ויש אומרים שגם לזרוק מידו אחת לידו השנית אסור. ואפילו לזרוק בידו אחת אינו מותר אלא אם כן הוא על דעת לאכלם מיד, אבל אם הוא על דעת לאכלם לאחר זמן אסור. **לברור ברוח פיו**

יא אסור לברור פסולת מן האוכל על ידי רוח פיו. כגון גרגירי חיטה וכדומה המעורבים עם הקליפות והמוץ שלהם, וכן שומים עם הקליפות שלהם, בטנים המעורבים בקליפה הדקה האדומה שלהם, וכל כיוצא בזה, אסור לנפח עליהם ברוח פיו כדי להפריח ולהסיר את הפסולת מהאוכל, שזהו כמו זורה. ואם הוא כדי לאכלם מיד, מותר. **לרקוק ברוח, לשפוך מים, לפרר חמץ, להתיז ב"ספריי"**

יב יש אומרים שאסור לרקוק במקום שהרוח תפזר את הרוק, משום איסור זורה. אבל אין מי שחושש לזה, כיון שאינו מפריד בין אוכל לפסולת ומעוד טעמים.

ולכן מותר לשפוך מים לאויר [במקום שיש בו עירוב שאין בו איסור הוצאה מרשות לרשות] אף שהרוח מפזרת הטיפות אחת הנה ואחת הנה. וכן מותר לפרר חמץ ולזרותו לרוח בשבת או ביום טוב. וכן לנער מפה מהפרורים ברוח. וכן מותר להתיז ב"ספריי" ("מטהר אויר") בחלל האויר לריח טוב, שהחומר שבתוכו מתפזר לרסיסים דקים, וכן כל כיוצא בזה [אבל להתיז על בגדים ווילונות וכיוצא בהם אסור משום מוליד ריח, וכדלהלן בדיני מוליד ריח בשבת].

ז) היה מונח לפניו חתיכות בשר או פירות וכדומה הכל מאותו מין, מותר לברור אלו מאלו, כגון גדולים מקטנים. ופרטי דין זה יתבאר בעז"ה לקמן בפרק ט"ז.

לסנון משקים
ח המסנון יין שיש בו שמרים, או שמסנון שאר משקים מפסולת המעורבת בהם, הרי זה חייב משום תולדת בורר. ויין שאין בו שמרים, או משקה צלול, אף על פי שיש בהם קצת פירורים דקים מותר לסנון, כיון שהם ראויים לשתייה לרוב בני אדם גם בלי הסינון. ומכל מקום גם במשקה צלול, דעת הרמב"ם שמותר לסנון דוקא בבגד [באופן שאין בו איסור משום מלבן] וכדומה, לא במסננת שמיוחדת לסינון, משום עיבדין דחול. ופרטי דין סינון וברירה במשקים יתבאר בעז"ה לקמן בפרק ט"ז.

לברור על ידי שריה במים
ט אסור להציף מים על פירות בכלי כדי שיפול הפסולת המעורבת בהם למטה כגון עפר, או שיצוף למעלה כגון תבן, משום איסור בורר. ופרטי דין שריה ורחיצת פירות יתבאר בעז"ה לקמן בפרק י"ט.

לברור בידו על ידי זריקה באויר
י מיני קְטָנִיּוֹת המעורבים עם הקליפות שעליהם אחר שנתפרקו מהם, כגון בטנים עם הקליפה הדקה האדומה שלהם, מותר להסיר הפסולת מהם על ידי שיטלם בידו אחת ויזרקם באויר כלפי מעלה בכל כחו, והפסולת הדקה פורחת ומסתלקת מהם. אבל לא יִדְבֵק שתי ידיו כאחת ויקח בשתיהן ויזרוק. וכל שכן אם הם מונחים בכלי כגון קערה, שאסור לתפוס

קישור לאתר יד-מהרי"ץ ובו שיעורים בעיון בהלכות שבת, מנהגי תימן, מוסר ופרשת שבוע מפי ראש הכולל **משה רצאבי שליט"א** כעת ניתן להצטרף ללימוד עם אברכי הכולל "פרי צדיק"

<http://maharitz.co.il/?CategoryID=497>

מאת חגי קומימי הי"ו

אני רוצה שאבא שבשמיים יאהב אותי!!

שימו לב- כתב הרמב"ם פ"י ה"ו מהלכות תשובה: "אינו אוהב הקב"ה אלא בדעת, שידעהו. וע"פ הדעה תהיה ה' אהב! אם מעט - מעט, ואם הרבה - הרבה. לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי כח שיש באדם להבין ולהשיג."

משתמע מדברי הרמב"ם עיקרון ברור: הקב"ה אוהב את מי שיודע אותו. ומה פירוש "יודע" אותו? מסביר הרמ"ק ז"ע בספרו את דברי הרמב"ם הנ"ל: בשביל לעבוד כראוי (את ה' יתברך) צריך ידיעה בו, והיינו ידיעת ספירותיו והנהגתו בהם וייחודו בהם, ייחוד קב"ה ושכינתיה.."

עד כאן דברים מתוקים מדבש, שאיש הישראלי צריך וחייב להקדיש את חייו גם ללימוד תורת הפנימיות - תורת הסוד. בין אם לומד תורת הקבלה (כמובן מפי מי שראוי ומוסמך ויר"ש), או לומד תורת החסידות, ספרי הצדיקים ועוד ועוד. **ומאיך... ליצר הרע גם יש חידוש כשלעצמו,** ודבריו הם כך (בפרט לבני עדת תימן הקדושה): "מה לך ולסודות רמזים? הכל

משובש ולא טוב. אבות אבותינו לא התעסקו בכך, הם היו "תמימים" - לא חיפשו קבלה וכל מיני רעיונות וסודות וקסמים". אז זהו שלא. טעות היא ביד מי שחושב כך. ידוע מאז ומתמיד שה"תמימות" של אבותינו היא הייתה "שלמות" במידות טובות, הקפדה על קלה כבחמורה, והתעסקות ולימוד כל פרד"ס התורה - לא הניחו מקום בתורה שלא הפכו בה והפכו בה. תמימות היא לא לקטלג חלילה את חלקי התורה, אלא להאמין ולשים מטרה לנגד עינינו: ללמוד ולהבין (עד כפי השגתנו) את כל חלקי התורה הקדושה. והלימוד הזה מביא לידי אהבת ה' - אותנו.

חודש אדר שני שמח!!

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייעתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

לרפואת
שולה בת לולוה אברהם

לרפואת
איטליה ליבי בת רחל

להצלחת
לוריא ואוריה בני אליהו

להצלחת
דיאל בן יעל

לרפואת
מאיר בן יחיא מחפוד חגיבי

מאת הרב נעם כהן שליט"א

ציצית בבית קברות

המנהג כשהולכים לבית הקברות, שאין מקפידים להכניס את הציציות.

וכן הרמב"ם הזכיר שבבית הקברות צריך להיות בלי תפילין - ולא הזכיר ציצית.

ועוד שהטעם שיש מכניסים, זה משום לועג לרש. ואומר הרב שלמה קורח זצוק"ל: אין לחוש כיון שהיום הרבה קרובים עם הציציות.

מדוע לא הזכיר הרמב"ם שצריך להכניס ציציות?: כיון שהוא פוסק שאין אדם מחוייב לקנות ציציות, אא"כ יש לו בגד עם ארבע כנפות, אבל אם אין לו ארבע כנפות - אינו חייב (ומה שאנחנו לובשים היום, כיון שאנו מהדרים לחייב את עצמנו במצווה מיוחדת כזו).

וכיון שזה רק ממידת חסידות, אז א"א להגיד שמי ששם בבית הקברות לועג לרש - דלא אמרינן לועג לרש במעשים שהם ממידת חסידות.

וכן כתב מורינו הרה"ג יצחק רצאבי בספרו שולחן ערוך המקוצר (ח"ה סימן ק"פ סעיף ט"ו):

"וכשנכנסים בין הקברים, צריך ליתן לב להגביה את הציציות, כי אסור שיגררו על גבי הקברים".

וכן כתב בהמשך שם (בס' קפ"א סע' ט, בהערה יב): "השמטתי ציצית משום דלמנהגינו מותר וכדעת הרמב"ם". עיי"ש.

"בראש חודש אדר משמיעין על השקלים"

מחצית השקל

בימי בית המקדש נהגו לגייס תרומות עבור תחזוקת המקדש ברוח מצוות מחצית השקל, שמופיע בהקשר בניית המשכן.

כעת, אנו עומדים בפני הקמת שני בתי כנסת - בית מקדש מעט (בלדי/שאמי). גם אתם יכולים להיות שותפים בבנייתם, ודבר זה יעמוד לכם בעולם הזה ובעולם הבא.

וכן בהחזקת הכולל הקיים "פרי צדיק" - מקום של תורה בתפארתה כמסורת אבותינו נע"ג. "העשיר ירבה והדל לא ימעיט"

יש קונה עולמו בשע"ה אחת

ערב שבת קודש

- א. ישתדל לכבד השבת בבגדים נאים: ישתדל שיהיו לו בגדים נאים, וגם טלית של מצוה, נאה לכבוד שבת. ויהיו עליו עד אחרי ההבדלה במוצאי שבת. וכן המנהג פשוט בכל תפוצות ישראל, להחליף הבגדים והכובע והטלית. ואפילו אם הוא בדרך לבדו, ובבית גויים, מכל מקום ילבש בגדי שבת, כי אין המלבושים לכבוד הרואים אלא לכבוד השבת. וכל מה שאדם עושה לכבוד שבת מלכתא, שכרו הרבה מאד (שע"ה ח"ב סי' נ"ד סע' כ').
- ב. מנעלים ובגדי לבן: נוהגים לייחד מנעלים טובים יותר לשבת. ומי שאין ידו משגת, לכל הפחות ימשחם ויצחצחם. וע"פ הקבלה צריך שבגדי שבת יהיו לבנים, ועכ"פ לימנע משחור ואדום, ובצבע כחול אין קפידא כל כך. (שע"ה שם בהע' ס').

מלאכת דש

- א. שבירת סחוק וחילבה קפואים: מותר לשבר לחתיפות קטנות בשבת סחוק או חילבה קפואים, כדי שיפשיר מהרה. וכן אם הם נמצאים בתוך שקית או קופסא, מותר לשפוך עליהם מים ואפילו הם מים חמים מכלי שני או אפי' כלי ראשון שאין היד סולדת בהם [ופחות מ-45 מעלות ודאי אין היד סולדת בו]. וכל שכן שמוותר להניחם בתוך כלי עם מים והוא הולך ונימוח מאליו (בנין משה ח"ב פ"ב סע' י"ד ובה"ג פכ"ז סע' י"ב).
- ב. פיזור מלח או שפיכת מים חמים על שלג: מותר לפזר מלח על שלג בשבת להפשירו. ובמקום צורך, מותר אפילו לשפוך עליו מים חמים, כדי שלא יחליקו עליו בני אדם. (שם ח"ב סע' כ').

מתנות לאביונים

חג הפורים
הינו אחד
מנקודות
השיא במעגל
השמחה של
עמ"י,
וזה נותן לנו
תזכורת
נוספת באשר
לחובתנו
לדאוג לאותם
עניים.

התרומות
יחולקו ביום
הפורים
למשפחות
מעוטי יכולת

לעילוי נשמת ריוה בת מארי יעקב
למשפ' כתר־אל נחלת עדה

לרפואת אביגיל בת הדסה

לזרע קודש בר קיימא אבישו בת דליה

הלכות שמירת הלשון

*פופקורן.

ולפעמים מצוה לשמוע מה שאחד מספר דברי גנות על חברו, כגון שהוא משער שעל ידי שמיעתו את הענין בשלמות יהיה אחר כך בכוחו להראות לפני המספר או שאר השומעים שאין המעשה כן כמו שנאמר עליו או שאר ענייני זכות. ועוד יש אופן אחר גם כן דמצוה לשמוע, כגון אם בא אחד לקבול על חברו מאיזה דבר שעשה נגדו, והוא מכיר במספר שבזה שיתן אוזן לדבריו יהיה יכולת בידו להשקוט את אפו מעליו ולא ישוב עוד לספר לאנשים אחרים (כי אולי האחרים יאמינו לדבריו והיו מקבלי לשון הרע) ובה יתרבה השלום בישראל, אך בכלל ההתרשם שאמרנו בענין השמיעה יזהר בפשוט מאוד שלא יאמין בעת השמיעה בהחלט, רק לחוש לזה בלבד, כדי שלא ילכד גם הוא ברשת עון קבלת לשון הרע.

(חפץ חיים, כלל ו', אות ד')

חידודן השבת:

היכן מצינו בש"ס שכתוב בחמישה חומשי תורה 'תרגום' (ארמית)?

שאלת השבת:

בסעודת שבת, אהרון - אב משפחת עומסי החליט לאתגר את ילדיו בשאלה, וכך היא הייתה:
חבילת טישו בשבת, האם מותר לפתוח באותה במקום הנקבים או לא?

- א. אסור, עובר על מלאכת מחתך.
- ב. בדיעבד מותר.
- ג. לכתחילה יש להחמיר.
- ד. מותר לכתחילה, אין מה לחוש בזה..

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

אדם נפטר, ואדם אחר מברך עליו 'ברוך דיין האמת', ומיד לאחר מכן מברך 'שהחינו' - היתכן?!

רמז: ברוך דיין האמת: אסור לשחוט אותם ביום אחד. שהחינו: לפי התורה, בנות אינן בכלל זה.

להצלחת איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת שרה (זהרה) מנצורה בת נעמי

להצלחת רועי בן חנויה אושרי

לעילוי נשמת יואל בן שלום שרפי

להצלחת יאיר בן רחמים שרפי

לעילוי נשמת מויל נגר ז"ל בת רבי שלמה בשארי ז"ל

10
אי יוצא?

מצא את 10 ההבדלים

זכות הלימוד בקולל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללם:

לע"ג הצדיק

הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

ולהבדיל
להצלחת כל עמי'
ובפרט

הרה"ג ישראל אברג'ל
הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

לע"ג אברהם ראובן בן אברהם

להצלחתו בפרנסה
אלירן בן זאב חפץ

להצלחת
אברהם בן מיכאל קטיעי

לרפואת
שמואל חלא בן רבי יחיא חלא

להצלחת
איתמר בן שלום עובד

(10) לוחם אלק גטא כף אונס סאם
 קא גטא קאסא וואס י, א, וסא וסאטא גטאס
 קא גטאסא קאסא (א, ו, א, וסא גטא, וסא
 וסא גטא אלק וסא א: גטא קא: גטאסא גטאס
 "אטאטא וסא גטא: אט
 'טאטאטא סאטא: טאטא (ווסא) טאטא אטאטא
 וטאטאטא טאטא:

סאטא,
 קאטא, וסאטא, וסאטא, אט, וסאטא טאטאטא
 י: אט, אט, אט, וסאטא וסא: וסאטא גטא
 י:

טאטאטא טאטאטא:

(א) י: וסאטאטא
 י: אט, אט, אט, אט, אט (אט) - וסאטאטא וסאטא
 אט וסאטאטא טאטאטא וסאטאטא (אט) וסאטאטא
 וסאטאטא וסאטאטא אט: וסאטאטא אט, אט, אט
 י: וסאטאטא טאטאטא טאטאטא וסאטאטא טאטאטא
 אט, אט, אט, אט, אט (א, א, א, א) וסאטאטא טאטאטא
 וסאטאטאטא טאטאטא, אט
 סאטאטא אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט
 אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט
 אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט, אט

מאת התלמיד הנעים
אחיה בוסני נ"י

"ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר... (א, א)

ויקרא כתוב עם אל"ף קטנה. ולמה? כי משה רבינו שהיה עניו, ביקש מה' שיכתוב "ויקר" - שזה מקרה, דבר עראי - כמו שה' מדבר אל נביאי העמים כמו בלעם וכו'. אבל ה' לא יכל לכתוב זאת כי זה שקר, ו"מדבר שקר תרחק". אז הוא עשה באמצע: כתב אל"ף קטנה. ומה ה' עשה בשאר הדיו שנשאר? שם על מצחו של משה ולכן היה אור על פניו. תודה רבה לרב דניאל אהרון שסייע ולימד אותי את הדברים האלו.

שבת שלום.

18, 19, 20 - הכל מאוכלס ויפה, אבל ככל שהוא עולה נהיה פחות יפה ויותר דליל עד שהוא מגיע לקומת הגג שם עדיין לא סיימו את הבניה יש שם דלת פלדה גדולה הוא פותח אותה ונכנס הוא מסייר בקומה ופתע הדלת נטרקת הוא מנסה לפתוח אותה ו... כלום הדלת תקועה, הוא ניגש למעקה המרפסת וניסה לצעוק לעוברים ושבים ברחוב אבל שום כלום. לפתע עלה במוחו רעיון הוא שלף מחבילת השטרות מאה שקל זרק למטה ועקב אחריו השטר נחת ליד חייל הוא התכופף הרים אותו ו.. המשיך הלאה. שולץ לא התייאש, הוא זרק עוד 10 שטרות, אבל גם זה לא עזר - העוברים ושבים התכופפו להרים אבל המשיכו הלאה.

בצעד של ייאוש החליט לזרוק את כל הכסף שהיה לו ביד - אולי מישוהו ירים את הראש לראות מהיכן הגיע הכסף. הוא זרק את כל הכסף שהיה בידו כל מי שהיה ברחוב למטה שמח לראות גשם של שטרות אבל לא הרימו את הראש. שולץ היה מיואש אבל לפתע עלה לו רעיון הוא הרים כמה אבני חצץ קטנות והשליך אותם לעבר הרחוב ומיד כל העיניים הופנו כלפי מעלה לראות מי 'המטורף שזרק אבנים', מיד הזמינו משטרה, דלת הגג נפרצה במהירות מיד השוטרים אזקו את שולץ, הוא הסביר לשוטר שהוא לא עשה את זה בכוונה הוא פשוט נתקע על הגג ושזרקתי כסף לרחוב אף אחד לא הסתכל עליי אבל שזרקתי אבנים כולם הסתכלו עליי השוטר האמין לו ושיחרר אותו, שולץ ירד ללובי וישב שם על הכורסא ועשה חשבון נפש עם עצמו "אומנם איני שומר תורה ומצוות אבל האמת היא שיש בורא לעולם... כאשר הוא נתן לי כסף לא הסתכלתי עליו פשוט לקחתי אותו, והמשכתי.

אבל כשהוא זרק עליי אבנים - שזה הנפילות שלי ובמיוחד האחרונה להיות תקוע על גג בקומה ה-40 - עורר אותי!, תסתכל למעלה זה אני... אבא שלך".

"ויקרא אל משה... (א, א)

לכל יהודי ויהודי ישנה קריאה מאת ה' בכל מהלך חייו, אבל לפעמים הקריאה היא נסתרת כמו ה-"א" הקטנה שיש בפסוק אבל תפקידנו להגדיל אותה ולראות ולהבין את הקריאה. כמו שלמה שולץ ששמע את הקריאה של הקב"ה אליו. לכן נשתדל תמיד להיות מחוברים למקור תורה כדי שנוכל לשמוע את הקריאה של ה' ונוכל להתבונן בה ולהבין את רצונו ה'.

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עִמָּלֶךְ - כּוּחוֹת יִצְהָר עַל הָאָדָם

ועל כך ביאר הרה"ג ר' אלימלך בידרמן בשם הרה"ק רבי יהודה מראזלא זצ"ל שביאר: כתוב "הכל בידי שמים חוץ מצינים (קור) ופחים (חום)", והכוונה בזה שצינים ופחים משולים ליצר הרע ועמלק שנכנסים בנו לפעמים, ומנסים להפיל את האדם בצינים - בקרירות בעבודת ה'. ולפעמים באים בפחים - שמרתיח האדם לעבירה ולע"ז רח"ל. ויהודי צריך לדעת ששני הדברים האלה הם יראת שמים! לקחת את הקרירות והחמימות ולהפוך אותם למקום הנכון והטוב, לשנות: במקום הצינה והקירור בעבודת ה' - יחם עצמו למצוות ולתורה, ויקרר עצמו לעבירה ובכך בעזרת ה' יזכה ליראת שמים ע"כ.

ויזכור תמיד שהמלחמה נגדם זה לא להרפות מן התורה!! וביאר הרב פינטו בשם הגר"א אם אדם עוסק ומפסיק מעבודתו ועומד על עומדו, הוא אינו דורך במקום שהיה אלא מיד יורד למטה. וכן ביאר הרה"ג הרב משה לוי זצוק"ל שאדם בבין הזמנים צריך להיות כמו חמור לא כמו סוס וההבדל ביניהם שהסוס שנח ממסעו הוא ישר מוריד מעליו את המסע אבל חמור גם כאשר הוא עוצר הוא עדיין משאיר את המסע עליו. כך יהודי גם בזמנים של רפיון אל יוריד מעליו את התורה ע"כ. שנזכר לעבוד את ה' יתברך בכל המצבים בחייו, אכ"ר.

שלוממו שולץ היה חילוני מוצהר. הוא היה בעל חוש מסחרי מאוד מפותח, הוא ידע מתי ואיפה לקנות, ומתי למכור. הוא עשה עסקאות שהכניסו לו כמה מיליונים לחשבון הבנק שלו שרק הלך ותפח.

יום אחד הגיע למשרדו יועץ הנדל"ן ויקטור פיאסקו עם הצעה שאי אפשר לסרב לה "בונים עכשיו את מגדלי יבנאלי בת"א אם אתה משקיע עכשיו שלושה מיליון דולר, אני משיג לך בטאבו את קומה 17 עם כל המשרדים שם, ואתה משכיר אותה אח"כ במאה דולר לחודש, לפי הערכת הנכס תוך שנתיים יכפיל את עצמו וגם השכירות תכסה לך במהירות את ההשקעה" אמר לו יועץ הנדל"ן. שולץ היסס מאוד שלוש מיליון דולר היה כל ההון הזמין שלו, הוא אהב לנקר לאנשים את העיניים בכסף שלו, להגיד תודה להקב"ה? מעולם הוא לא חשב על זה. יועץ הנדל"ן יצא מהמשרד ומיד הטלפון מצלצל ומהקו השני יועץ הנדל"ן הרומני ולדימיר חגירוב "יש לי הצעה מאוד נדירה, 300 דונם באזור כפרי ברומניה עם עתיד של תנופת בנייה של אלפי יחידות דיור! אתה משקיע היום שלושה מיליון דולר, ומקבל בעתיד 300 מיליון דולר. שולץ נפל בפח הרומני ואת כל כספו ורכושו השקיע בקרקע באיזור חסר תקנה ברומניה. שולץ שלנו נשאר בלי כסף - בלי כלום! וגם את דירת הפאר שלו עיקלו לו.

ממרום העשירות, נפל לאשפתות העניות והתחיל לחיות... והתגלגל מהלוואה מהלוואה שבעצם כל הלוואה מכסה לו את החוב של הלוואה הטקודמת. יום אחד מקבל מכתב: "אם לא תשלם את חובך למס הכנסה על סך 17.000 ש"ח יוצא נגדך צו מעצר".

שולץ נלחץ מאוד הוא התייעץ עם חבריו, והם יעצו לו לקחת הלוואה זריזה מחברת "החונק בע"מ" - חברת הלוואות של השוק האפור, בריבית קצוצה - איסור חמור מהתורה. הוא הלך למשרדהים שנמצאים במגדלי יבנאלי בקומה 17 (!)... שולץ מתקדם לעבר משרדי "החונק", ובכל פסיעה הוא מרגיש את התסכול שבתוכו הולך וגובר, "כל זה יכל להיות שלי, רק בגלל שהיו לי עיניים גדולות נפלתי חזק" חשב לעצמו.

הוא הגיע למשרד הלוואות והם מחתימים אותו על המסמכים ומושיטים לו חבילה של מזומנים על ע"ס 17,000 שח, שולץ שלנו מחליט לעשות ביקור בבניין. הוא עולה במדרגות קומה

במכילתא (פרשת בשלח) כתוב "ויבוא עמלק וילחם עם ישראל ברפידיים" וביאר הראש"ל צ הרב שלמה משה עמאר שליט"א "ויחנו ברפידיים ויבוא עמלק". ואמרו רבותינו 'רפידיים': רפיון ידיים - שרפו ידיהם מהתורה. היו לומדים תורה, אבל ברפיון. מקיימים מצוות - אבל בלי שמחה ע"כ.

ואת זה כל יהודי ויהודי צריך לזכור כל הזמן!: לפעמים אדם נקלע למצבים בחיים של קשיים וניסיונות ומצבי רוח, ומנסה לעבור אותם ע"י דברים חיצוניים (לאו דווקא דברים לא טובים) ולפעמים זה נראה שאולי זה יעיל ועוזר, אך העזרה הזאת היא זמנית וחולפת. אבל אדם שרוצה טיפול שורש יסודי, צריך לדעת שכאשר יש את כל הניסיונות הנ"ל תברח לתורה! כי אם לא תברח לתורה, אין לך לאן לברוח!

רק התורה יכולה להוציא את האדם מכל הקשיים והניסיונות, וכל אחד לפי דרגתו כמובן.

מספרים על אחד האדמו"רים שכאשר היה לו יום עם ניסיונות וקשיים, באותו היום היה מוסיף בלימודו - במקום דף אחד, היה לומד שני דפים. וכאשר היו מתרבים הקשיים היה מוסיף עוד אחד, וכן על זה הדרך.

וזה מה שעמלק רוצה מהאדם: לקררו בעבודת ה' ובשמחה ולהרפותו מזה.

נפש שמחה בדם שמח חלק א

כתב רבי חיים ויטאל (המהר"ח) זצ"ל בספרו "שערי קדושה" (א, א): "נודע אל בעלי מדע, כי גוף האדם איננו האדם עצמו מצד הגוף כי זה נקרא בשר האדם.. נמצא האדם הוא הפנימיות, אבל הגוף הוא עניין לבוש אחד תתלבש בו נפש השכלית, אשר היא האדם עצמו בעודו בעולם הזה, ואחר הפטירה יופשט מעליו הלבוש הזה ויתלבש בלבוש זך ונקי רוחני, וכמו שכתוב (זכריה ג, ד) "הסירו הבגדים הצואים וגו' והתלבש אותך מחלצות", הוא הנקרא חלוקא דרבנן. וכמו שלבוש גוף האדם [בגדים] יעשהו האומן בתבנית איברי הגוף כן עשה הוא יתברך את הגוף שהוא לבוש הנפש בתבנית דיוקן הנפש ברמ"ח אברים ולהם שס"ה גידים, המקשרים את האברים, ולהמשיך על ידם הדם והחיות מאבר אל אבר כדמיון צינורות. ואחר יצירת הגוף נפח בו נפש חיה כלולה מרמ"ח איברים רוחניים ושס"ה גידים, ויתלבשו תוך רמ"ח איברים ושס"ה גידים של הגוף, ואז פועלים איברי הנפש פעולתן על ידי הכלים שהם איברי הגוף כגרון ביד החוצב בו, והראיה לזה כי לא יפעלו איברי הגוף פעולתם אלא בעוד הנפש בהם- עין רואה ואוזן שומעת וכו', ובהסתלק הנפש "יחשכו הראות באַרְבּוֹת" (קהלת יב, ג) ונתבטלו כל החושים מרמ"ח אברים.

ועל דרך זה שס"ה גידים רוחניים של הנפש מתלבשין תוך שס"ה גידים שבגוף וממשיכין מזון הגופני, שהוא הדם, אל רמ"ח איברי הגוף עם מזון הרוחני פנימי בתוכו [המגיע מלימוד התורה וקיום המצוות] לפרנס רמ"ח איברי הנפש, ואחר הפטירה אין שום חיות נשפע, וגידי הגוף גם כן מתפרקין ומתרכבין כמו רמ"ח האיברים והיו כלא היו, **נמצא כי האדם בעצמו איננו כי אם הנפש השכלית** אשר מתלבשת בגוף הנקרא לבוש שלה בעולם הזה.. וכבר נתבאר כי בכל העולמות היה עירוב טוב ורע, ונמצא כי גם בנפש האדם היה כן.. והנה גם את זה לעומת זה עשה האלקים, והוא הנקרא - אדם בליעל.. ומשם נמשכה נפש רעה אל האדם הנקרא 'צר הרע', וכשתגבר נפש זו על נפש הטובה יבואו אליה נזקין ונגעים וחללי הנפש, ואם תתגבר יותר תמיתנו.. והנה כל אחת משתי נפשות אלו צריכה מזון רוחני להתקיים, ואמנם מזון הרוחני של הנפש הקדושה נמשך אליה על ידי קיום התורה הכלולה מתרי"ג מצות כדמיון תרי"ג אברי הנפש גם הם ונקרא 'לחם', כמו שכתוב (משלי ט' ה) "לכו לחמו בלחמי", וכל אבר מן רמ"ח איברים ניזון ממצוה פרטית המתייחסת לאותו אבר וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מצוה, גם האבר הפרטי המתייחס למצוה יחסר ממנו מזונו.. עכ"ל.

בעניין זה נאמר בגמרא (מסכת מכות כג:), "דרש רבי שמלאי, שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש (שס"ה) לאוין כמנין ימות החמה [וכמנין הגידים באדם], ומאתים וארבעים ושמונה (רמ"ח) עשה כנגד איבריו של אדם". ובמדרש משלי כתוב: "ישראל (נצטוו) על רמ"ח מצות עשה, כנגד רמ"ח איברים שבאדם, כל אבר ואבר אומר לו לאדם, בבקשה ממך עשה בי מצווה זו, ושס"ה מצות לא תעשה כנגד ימות החמה, וכל יום ויום אומר לאדם אבקש ממך שלא תעשה בי עבירה זו" (גדרש על הפסוק "רבות בנות עשו חיל וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה"; פרק לא, כט). מזה נבין את הקשר המפורסם בין הגוף לנפש, ששניהם זקוקים להזנה המקנה להם חיים, אלא שכל פעולות הגוף לא נועדו אלא להזנת הנפש. מקובלים מסבירים כי באדם נפש אלקית, הנמשכת אל הקדושה, ונפש בהמית, הנמשכת אל הטומאה והרשות נתונה בידי האדם ובטוב העולם נידון והכל נמדד לפי רוב המעשה (נפ"י המשנה באבות ג, טו). הגוף נועד לשרת את הנפש וכל הזנתה הגשמית אינה אלא לצורך הספקת ההזנה הרוחנית אל הנפש הקשורה בו. הביטוי "נפש בריאה בגוף בריא" לא נאמר לחינם, כי זה אשר לוקח מהעולם הזה כדי מחייתו ולא כדי רצונו וחשקו אשריו ואשרי חלקו, כי זהו שורש הבריאות הגופנית והנפשית ועל כן בזה פתח הרמב"ם את כתביו הרפואיים כמו שלמדנו בתחילה באומרו "התמדת הבריאות בהישמר מן השובע והניח השיברון מן היגיעה.. ואולם עצת העבד (הכוונה לכותב- הוא הרמב"ם בעצמו) בשיעור כמות המאכל למי שירצה הנהגת בריאותו הוא לאכול.. שיעור שלא ימשוך (ימתח וירחיב) אסטומכתו (קיבתו) ולא יכבד עליה ושתוכל לבשלו." עכ"ל. שנזכה להתגברות על תאוות האכילה ולהמשך התגברות הנפש ויתקיים בנו ובזרענו מה שאמר החכם באדם "צדיק אכל לשבע נפשו" (משלי יג, כה), אכ"ר.

חזקים ובריאים תהיו, יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא
 052-2220918 המאמר לעילוי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין המתים לחיים לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי בכלל חולי עמו ישראל אכ"ר

החיסול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים
 מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון שליט"א

הבן יקיר לי

עידוד

כל תכליתו בעולמו היא לפעול על פי כישוריו שלו – בלי לאפשר להבנה להכתיב לו היכן צריך להשקיע וכמה. לילד שירכוש תפיסת חיים בריאה זו, יהיה קל הרבה יותר להתמודד בתחרות השוררת בתברה. הוא יוכל לכוון את כוחותיו לכיוון הנכון, במקום להשקיעם בכיוונים שמלכתחילה נועדו אצלו לכישלון, ובעקבות כך להיות שרוי בייאוש מתמיד מניסיונות הנפל להשיג את האחרים.

ילד שיחוש כי מעריכים את עמלו יותר מאת התוצאות, יהיה שמח ומלא אופטימיות, וממילא יגדלו סיכוייו להצלחה. בשיחה עם הילד, נכוון אותו שישים לב לחלקים שבהם הוא הצליח, שיכיר בהם וישמח.

יש להראות לו ששמחים בהשקעתו ובחריצותו, בלי קשר להשיגהם של החברים האחרים בכיתה. כך הוא ילמד שהצלחה אינה דבר יחסי, אלא עניין של מוט.

אתגר מעשי

יש מצבים שבהם חשוב להראות לילד הצלחה מידית. במצבים אלו יש לשקול בתשומת לב ובכובד ראש אפשרות של העמדת משימה מסוימת כמטרה שאליה יופנו כל המשאבים. המשימה יכולה להיות השגת תפקיד מסוים הדורש קריטריונים מיוחדים, הצלחה במבחן שנתי, התמודדות בחידון וכדומה. אם ברור לנו שמבחינת כישוריו ויכולותיו, הילד יכול להתמודד להצלחה, יש מקום לעודדו להתמודד ולסייע לו ככל האפשר, בתקווה שהוא אכן יצליח, וההצלחה תשמש לו מנוף להתקדמות וקשר קפיצה להצלחות נוספות.

תעסוקה חיובית

לעתים אפשר להעניק לילד ביטחון ודימוי חיובי, בדרך פשוטה של מתן תעסוקה יוצרת, המעניקה סיפוק וממלאת את הזמן ואת המחשבה. אמנם, דרך זו מצריכה השקעה של זמן מצד ההורים, אך פעמים רבות, היא פותרת את הבעיה לחלוטין.

חסר ביטחון עם קושי לימודי

אם ילד חסר ביטחון סובל גם מקשיים לימודיים, אפשר לקדמו במידה רבה על ידי קשר נכון ופתוח עם המלמד. מלמד שמתן פעולה עם ההורים וחפץ אף הוא בהצלחתו של התלמיד – ולא רק מן הבחינה הלימודית – מתגמש בתחומים שונים, כדי להקל על הילד ולהפחית את לחציו. הוא למשל מאפשר לילד לענות על המבחן בבית, בדיעה שכתובה באווירה הרגועה שבבית תגדיל את סיכוייו להצלחה. לחלופין הוא יכול ליידע את ההורים בשאלות הצפויות להישאל במבחן, כדי שתוך כדי הלימוד עם הילד, יוכלו ההורים לכוונו לשים לב במיוחד לנושאים שעליהם הוא עתיד להישאל. בעקבות ההצלחה במבחן, יעלה דימוי העצמי של הילד, והוא יקבל דרבון עצום לקראת המבחן הבא, ולהשקעה בלימודיו בכלל.

הימנעות מתחרות והישגיות

עלינו להביא את הילד להבנה שאין מטרתנו בעולם להתקדם כדי להשיג אחרים, אלא למצות את כישורינו שלנו ולעשות בכוחותינו את המקסימום שבאפשרותנו לעשות. תחרות היא דבר הרסני. היא עלולה לייאש את הילד ולפגוע בכל מעט האמון העצמי שהצליחו לפתח בו. הילד מוכרח להבין כי

לק"י

ר' יחיאל נגר וקהילת "אחוות אחים"
מזמינים את הציבור להשתתף

בהכנסת ספר תורה

לקהילת התימנים בעיר חריש
לבית הכנסת "שתילי זיתים"

(בית הספר "מעייין האמונה" רחוב אלון 6)

שתתקיים ביום חמישי | כ"ח אדר ב' | 22-3-2022 למניינם

בהשתתפות נשיא הקהילה מרן פוסק עדת תימן

הגאון רבי **יצחק רצאבי** שליט"א

ובהשתתפות ראש כולל "פרי צדיק" הגאון רבי **משה רצאבי** שליט"א

מייסדי עמותת "אחוות אחים" ומנהלי כולל "פרי צדיק"
הרב **יאיר שרפי** הי"ו ור' **איתמר עובד** הי"ו

הרה"ג **אשר זיגדון** שליט"א

מקים עולה של תורה בעיר חריש רב קהילת "לעבדך באמת"

רבני קהילות נוספות בחריש ואנשי ציבור

הרב **ליאור ידעי** רב קהילת "שיר חדש"

הרב **אריאל אליהו** רב קהילת "לב חריש"

הרב **דוד פרטוש** שליט"א מנהל ת"ת "חזון שמעון"

הרב **אריה בושרי** ראש הכולל (ראש העין)

ובהשתתפות של ידידנו ראש העיר

מר **יצחק קשת** הי"ו ראש עיריית חריש

רבי **רמזי יצחק** ראש אגף דת

רבי **שלמה פראץ** הי"ו נציג סיעת ש"ס

טבוב קא
מאקום

17:30 - התכנסות ברחבת החניה ברח' גפן 17

(בית הכנסת "עץ חיים")

18:00 - תפילת מנחה וכתובת אותיות

19:00 - תחילת תהלוכה לבית הכנסת "שתילי זיתים"

ברחוב אלון 6 (כיה"ס "מעייין האמונה")

20:00 - סעודת מצווה ודבר תורה מפי הרבנים שליט"א

מזמרים ארומבם! משפחת נגר וקהילת "אחוות אחים"

לקראת חג הפסח

בס"ד
חפץ
בחינוך!

נפתח סניף למכירת מיני תבלינים, פיצוחים ומצות עבודת יז

בהשגחה המהודרת והמחמירה של בד"ץ פעולת צדיק

בראשות מרן הגאון יצחק רצאבי שליט"א

לברורים והזמנות | 052-7151404

ניתן להזמין אכ"ו אצ"ר א' (27.2.22)

א"כ' אצ"ר ב' (23.3.22)

